

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 11. oktober 2010

EJB/ J.nr. 2010-6000

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 22. september 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 656 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 656:

"Hvordan forholder ministeren sig til, at hørehæmmede borgere må vente 6 måneder på en bevilling, idet kommuner som Ikast-Brande har indført sagsbehandlingstid på hjælpemiddelområdet på 6 måneder?"

Svar:

På det sociale område er det fastsat i § 3, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Reglen skal på den ene side imødekomme borgernes rimelige ønske om at få svar hurtigt og på den anden side ses i sammenhæng med lokale prioriteringer af, hvordan de samlede ressourcer bedst anvendes.

Kommunalbestyrelsen skal efter § 3, stk. 2, på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelse skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

Bestemmelsen indebærer, at hver enkelt kommune skal beslutte, hvordan kommunens service skal være på det enkelte område.

Frister kan være længere for typer af sager, som erfaringsmæssigt kræver længere tid, før der kan træffes en afgørelse og kortere for sager, der sædvanligvis kan afgøres på kort tid.

Der er således ikke efter de gældende regler fastsat generelle frister for, hvornår afgørelser skal foreligge eller faste rammer for de tidsfrister, kommunerne kan fastsætte på de enkelte områder, idet fristernes længde vil bero på såvel sagernes karakter og det serviceniveau, der lokalt er fastlagt af kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune.

En helt uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid vil imidlertid kunne side-stilles med et afslag med den virkning, at klageinstansen, det vil sige det sociale nævn, kan behandle sagen. Det vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om sagsbehandlingstiden har en sådan længde.

Jeg er enig i, at der fortsat er behov for hele tiden at fokusere på at nedbringe ventetiderne.

Benedikte Kiær

/ Dorte Bech Vizard